

گپ و گفت

ضمیمه نوجوان

شماره ۱۲ | ۲۵ اردیبهشت ۱۳۹۹

نوجوان

علی (ع) با وجود نوجوانی، شخصیتی جریان ساز و پرشور داشت که دایره جریان سازی ایشان نه مدرسه و خانواده بلکه جزیره العرب آن زمان بود. البته جریان سازی حضرت، فرای زمان و مکان بود و محبین امروز ایشان در سراسر دنیا نشون دهنده عظمت جریانی است که ایشان درست کرده

عکس: جانش هماوندی / جام جم

حجت الاسلام سرلک از دوران نوجوانی حضرت علی (ع) برایمان می گوید

امیر نوجوانان ما

گفت و گو: محمدصادق امانی

گفت و گو با حاج آقا سرلک درباره زندگی حضرت علی (ع) و شب های قدر شاید به گمان بعضی ها کلیشه ای بیاد، اما ما قول می دیم طوری این گفت و گو رو ترتیب داده و از زاویه جدیدی به موضوع نگاه کرده باشیم که همه تون خوشتون بیاد، راستی تو این شب های سرنوشت ساز ما رو هم دعا کنی!

حاج آقا کمی برامون درباره نوجوانی حضرت علی (ع) می گین؟

یکی از نکات مهم در دوره کودکی و بعد هم نوجوانی اینیه که در چه فضایی رشد کرده باشی. خب حضرت علی (ع) در دوران کودکی از منزل پدرشون به منزل حضرت رسول اومدن و توسط پیامبر (ص) تربیت شدن و رشد کردن، به همین دلیل هم از کودکی و نوجوانی در فراز و نشیب های زندگی و مبارزات پیامبر (ص) کنار ایشان بودن و اولین کسی هم هستن که در نوجوانی به پیامبر اکرم (ص) ایمان میان. در واقع ایشان دست پرورده رسول خدا بودن.

و این تربیت چطور انجام شده؟

پیامبر سعی کردن با ایشان طوری رفتار کنن تا همیشه تشنه حقایق و معارف

باشن و بنیان های اندیشه و تفکر در ایشان تقویت بشه. نتیجه این رشد عقلانیت رو می شه امروز در نهج البلاغه دید. اگه فرمایشات حضرت امیر در این کتاب، تا این حد اثرگذاره، بخش قابل توجهی از اون برمی گرده به نقش مربی گری پیامبر (ص).

درباره اون فراز و نشیب های زندگی پیامبر (ص) که فرمودین حضرت علی (ع) همراهشون بودن بیشتر توضیح می دین؟

دوره نوجوانی حضرت علی (ع) دوره متلاطم و پراز تنش هایی بود که به ظاهر با سنین نوجوانی سازگاری نداشت اما حضرت علی (ع) در میان این تحولات راه خودش رو شناخته و به انقلاب اسلامی پیامبر (ص) پیوسته بود. پیامبر (ص) وقتی در یوم الدار خودش رو فرستاده خدا معرفی کرد و از

بستگان خودش خواست که دعوتش رو بپذیرن، حضرت علی (ع) تنها کسی بود که دعوت پیامبر (ص) رو پذیرفت در حالی که فقط ۱۲ سال داشت و بسیاری از بزرگان و پیرهای فامیل نپذیرفتن.

سخت نبود برای یک نوجوان که برخلاف نظر بزرگ ترها عمل کنه؟

چرا اتفاقا خیلی ها حضرت علی (ع) رو تمسخر و سرزنش کردن ولی حضرت (ع) خودش رو برای مسؤ ولیت ها و مأموریت های بزرگ آماده کرده بود؛ ایشان با وجود نوجوانی، شخصیتی جریان ساز و پرشور داشت که دایره جریان سازی ایشان نه مدرسه و خانواده بلکه جزیره العرب آن زمان بود. البته جریان سازی حضرت، و رای زمان و مکان بود و تعداد محبین امروز ایشان در سراسر دنیا نشون دهنده عظمت جریانی است که ایشان درست کرده و جالب اینجاست که این مسیر دقیقاً از دوران نوجوانی حضرت شروع شده بود.

مسؤ ولیت مشخصی که حضرت علی (ع) در نوجوانی قبول کردن چی بود؟

در آن جلسه یوم الدار پیامبر اعلام کرد که هرکسی دعوت ایشان رو بپذیره جانشین ایشان خواهد بود و حضرت علی (ع) هم اون رو قبول کرد. اگر از لحاظ عقیدتی به پذیرش مسؤ ولیت جانشینی پیامبر نگاه کنیم برای ما شیعیان که اعتقاد داریم یک فرد خردسال هم می تواند امامت رو برعهده بگیرد، به راحتی قابل پذیرش است اما اگر از لحاظ اجتماعی به آن نگاه کنیم که چطور یک

فرد نوجوان مسؤ ولیت به این سنگینی رو قبول کرده، کمی اوضاع فرق می کنه.

حضرت علی (ع) علاوه بر این که نوجوانی جذابی داشتن و تحت تربیت پیامبر (ص) بزرگ شدن، خودشون هم بعداً پدر نوجوان های نمونه ای مثل امام حسن مجتبی (ع) و امام حسین (ع) شدن، حضرت خودشون چه جور با فرزندانشون رفتار می کرد؟

نامه ۳۱ نهج البلاغه تصویر روشنی است از مواجهه و تعامل حضرت با فرزندانشون. این نامه خطاب به امام حسن مجتبی (ع) نوشته شده اما در اصل خطاب به همه کسانی است که نامه به دست اون ها می رسه و جالبه بدونید که علی (ع) این نامه رو بعد از جنگ سخت صفین برای فرزندشون نوشتن که نشون دهنده اهمیت رابطه پدر و فرزند است.

چه جالب! یعنی حضرت علی (ع) به جای این که با فرزندشون صحبت کنن برای امام حسن مجتبی (ع) نامه نوشتن؟ توی نامه چی گفتن؟

بله! واقعاً جذاب است که یک پدر برای فرزند خود نامه بنویسه. حضرت علی (ع) در این نامه که در حقیقت منشور تربیتی ایشان، موضوعات مختلفی مثل لزوم عمل به تکالیف و مسؤ ولیت ها، اهمیت دادن به عبادات و کمک به ضعیفان و محرومان رو به فرزندشون توصیه می کنن.

سؤال آخر درباره این روزهایی است که با شهادت حضرت علی (ع) و شب های قدر گره خورده است. نوجوان ها باید توی این شب با خدا چه قراری بذارن تا بتونن مثل حضرت علی (ع) جریان ساز بشن؟

یکی از مهم ترین کارها در شب قدر فکر کردن است، چون با فکر کردن می تونیم قدر و اندازه خودمون رو متوجه بشیم؛ در حال حاضر اکثر آدم ها از بیشتر توانایی های خودشون مطلع نیستن، برای همین مهم ترین قراری که نوجوان ها می تونن با خدا بذارن اینیه که بیشتر تفکر کنن تا اندازه و وسعت خودشون رو بهتر بشناسن.

رمضان را نگه داریم

رمضان که از نیمه می گذرد، دلمان بی قرار می شود. انگار این بی قراری همیشگی ما فقط در رمضان ها آرام می گیرد. فطرت قد کشیده مان می خواهد تمام سال در آن غوطه ور باشد. می خواهیم این حس خوب رابطه برقرار کردن با معبود ادامه پیدا کند. اصلاً می خواهیم تمام سال رمضان باشد و تمام رمضان، شب قدر تا به این بهانه هر روز و هر ساعت از او بهترین تقدیر را بخواهیم مگر غیر از این است؟

ولی بهتر است با خودمان بگوییم چه کنیم که آثار خودسازی ماه مبارک رمضان تارمضانی دیگر برکت داشته باشد. مشخص و قطعی است که روزه و اعمال ماه رمضان، مثل سایر عبادات در وجود ما اثر دارد. حال باید پرسید چه کنیم این آثار بیشتر حس شود یا حفظ گردد. سؤال می کنیم یک ورزشکار که دوره ای از عمرش را ورزش می کند برای این که آثار ورزش را بر بدن خود حفظ کند باید چه کار کند؟ خب قطعاً باید ورزش را ادامه بدهد و آن را یکباره کنار نگذارد. کسی که قرآن را حفظ کرده است برای اینکه فراموش نکند چه باید بکند؟ باید با مداومت به قرآن خواندن ادامه بدهد تا فراموش نکند. یک هنرمند نقاش یا موسیقیدان هم با ممارست و تکرار چیزهایی که یاد گرفته می تواند در کار خود موفق شود. چرا می گویند هر سال یک ماه را روزه بگیرد یا هر روز در پنج نوبت نماز بخواند؟ در این تکرارها، آثار هویدا و تقویت می شود. رمز ماندگاری اثر، همین تکرار است.